Załącznik do Uchwały Nr 38 / 824 / 15
Zarządu Województwa Podkarpackiego
w Rzeszowie z dnia 31 marca 2015r.

WYSTĄPIENIE ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO DO MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ORAZ KANCELARII SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W SPRAWIE ZMIANY USTAWY O PODATKU ROLNYM

Zgodnie z art. 13b ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984r. o podatku rolnym (Dz. U z 2013r., poz. 1381 z późn. zm.) podatek rolny od gruntów położonych na terenach podgórskich i górskich obniża się o 30% dla gruntów klas I, II, IIIa, III i IIIb, a o 60% dla gruntów klas IVa, IV i IVb.

Według art. 13b ust. 2 w/w ustawy, za miejscowości położone na terenach podgórskich i górskich uważa się miejscowości, w których co najmniej 50 % użytków rolnych jest położonych powyżej 350 m nad poziomem morza. Wykaz tych miejscowości w danym województwie ustala sejmik województwa.

Zatem głównym kryterium oceny czy dana miejscowość może zostać zakwalifikowana do takiego wykazu jest to, aby co najmniej 50 % użytków rolnych było położonych powyżej 350 m nad poziomem morza.

W dniu 19.02.2015r. Komisja Rolnictwa, Rozwoju Obszarów Wiejskich i Ochrony Środowiska Sejmiku Województwa Podkarpackiego zajęła stanowisko w sprawie zmiany ustawy o podatku rolnym. Komisja proponuje w tej ustawie wprowadzić zmiany polegające na nadaniu następującego brzmienia art. 13b:

Art. 13b.1.Podatek rolny od gruntów położonych na terenach podgórskich i górskich obniża się o 30% dla ~~gruntów~~ **użytków rolnych** klas I, II, III, IIIa i IIIb, a o 60% dla ~~gruntów~~ **użytków rolnych** klas IV, IVa i IVb.

2. Za miejscowości położone na terenach podgórskich i górskich uważa się miejscowości, ~~w~~ których co najmniej 50% ~~użytków rolnych~~ **powierzchni** jest położonych powyżej 350 m nad poziomem morza. Wykaz tych miejscowości w danym województwie ustala sejmik województwa.

Uzasadniając swoje stanowisko Komisja stwierdziła, że cyt. „Ustawa w dotychczasowym brzmieniu jest krzywdząca dla rolników posiadających

i uprawiających grunty (będące użytkami rolnymi) położone powyżej 350 metrów n.p.m. w miejscowościach, w których mniej niż 50% użytków rolnych leży powyżej 350 metrów n.p.m. Rolnicy ci mimo, że ich grunty spełniają wymogi ulgi ustawowej nie mogą z niej korzystać, ponieważ miejscowość w której posiadają grunty nie spełnia kryteriów ustawy." koniec cyt.

Zarząd Województwa Podkarpackiego również zauważa, że rolnicy gospodarujący na swoich gruntach w tych miejscowościach w których procentowy udział nie przekracza 50% są gorzej traktowani, aniżeli ci którzy gospodarują na gruntach znajdujących się w miejscowościach, które spełniają kryterium 50%.

Istotnym z punktu widzenia trudności w uprawie użytków rolnych w tym przypadku jest ich położenie na wysokości 350 m nad poziomem morza, a nie ich wielkość (powierzchnia). Zasadnym jest więc wniosek Komisji, która zaproponowała odnosić to kryterium do powierzchni danej miejscowości.

Ponadto zwrócić należy uwagę także na fakt, że dane ewidencyjne zawarte w zasobie ewidencji gruntów i budynków podlegają ciągłym zmianom (np. wyłączanie użytków rolnych z produkcji rolniczej, zalesienia gruntów) i w związku z tym konieczna była okresowa kontrola procentowego udziału tychże użytków znajdujących się powyżej 350 m nad poziomem morza. Zaproponowana zmiana spowoduje, że nie będzie już takiej konieczności.

W związku z powyższym Zarząd Województwa Podkarpackiego uznając, że nowelizacja zaproponowana przez Komisję Rolnictwa, Rozwoju Obszarów Wiejskich i Ochrony Środowiska w tym zakresie jest zasadna i celowa, popiera stanowisko Komisji w tym zakresie i zwraca się o podjęcie pilnej inicjatywy ustawodawczej związanej ze zmianą ustawy o podatku rolnym.

WICEMARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Wojciech Buczak